

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیزی: استاد عزیز برای اینکه سخن طولانی نشه مقدمه سخنم اینکه ما در توحید می‌رسیم به اینکه در جایی از یکی از کتب تان از شخص بزرگی آوردید که انسان فقط دعا است، حالا اینکه استاد به نظر شما می‌توانیم بگوییم اگر در ادامه بیشتر جلو برویم می‌بینیم دعا هم نوری از خداست که خدا به قلب انسان می‌اندازد که باید دعا توسط انسان گفته شود، مثل عصای حضرت موسی باید عصا به سنگ زده بشود تا بازهم خدا به ظهور بیشتر برسد. در صحنه از اجمال دعا به تفصیل بیشتر درآید. خب استاد اینجا ممنون میشم با بیان اشاره ای راهنمایی بفرمایید که اگر ماده و معنا و دعا و خطورات و الهام و علاقه و حب همه آیت خداست پس آیا من فقط اراده پیگیری اینها هستم؟ مثلا وقتی حب و علاقه به دعا و... در من ایجاد می‌شود، اراده از خدا شروع شده آیا اصل من فقط توسط پیگیری آن اراده اولیه ساخته می‌شوم؟ ۲. آیا می‌توانیم بگوییم که مجموعه نتایج و ماحصل های انتخاب های من ثابت و تعیین شده توسط خداست؟ مثلا از ازل در علم خدا بوده که من در سنی براساس اراده های قبلی خودم به دو راه خواهم رسید که اگر راه اول را بروم، نتیجه ثابت و توسط خدا تعیین شده و راه دوم هم همینطور، پس زندگی عرصه ای برای ظهور خداست و اوست که می‌خواهد خود را ظهور دهد. ۳. در نهایت اینکه در صحنه ماده و.. که فقط خداست، الهام و علاقه به راهی برای زندگی هم که ظهور اراده خداست، نتیجه هر راهی هم که خداست و توسط خدا تعیین می‌شود و این خداست که می‌خواهد به ظهور آید، پس انسان کو؟ انسان فقط مجموعه انتخاب هاست. ۴. استاد می‌توانیم بگوییم که عرصه زندگی و خلقت عرصه نظر خدا به حالات مختلف خودش است؟ البته اگر استفاده از لغت حالات برای خداوند جایز باشد. ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: جمع هر دو مطلب درست است که از یک طرف، انسان مجموعه انتخاب‌های خودش می‌باشد و با انتخاب‌هایش امکان بالقوه خود را فعلیت می‌بخشد و از طرف دیگر حضرت حق است که در هر صحنه خود را به ظهور می‌آورد و به تعبیر اساتید عرفان، خود را می‌چشد. موفق باشید